

云南省“十二五”规划教材
云南民族大学“十二五”规划教材

泰语 阅读教程 ①

หนังสือเรียนอ่านเอาเรื่อง เล่มที่๑

总主编 杨丽周
主 编 杨丽周

重庆大学出版社

前言

《泰语阅读教程》共3册,《泰语阅读教程1》为第一册,适用于泰语专业本、专科学生一年级下学期“泰语阅读”课程的教学。教材内容由浅入深,从易到难,符合认知规律。教材选编的内容真实、实用,涵盖了泰国日常生活、礼仪、风俗、概况等。选材主要来源于泰国中小学课本及一些泰文原版书籍,语言使用规范、地道。

本教材共23篇课文,每篇课文均由正文、生词、练习和课外阅读课文四个部分组成。正文供课堂教学使用,通过正文的教学培养学生的阅读技能;生词可以帮助学生快速理解课文内容;练习可以检测学生学习课文内容的效果;课外阅读课文供学生在课外阅读,以扩充知识面,增加阅读量,提高阅读技能。此外,教材还配有CAI光盘,可为学生自主学习提供帮助。

泰国清迈大学的 Thanatchaporn 老师审阅了全书,并提出了宝贵的修改意见,在此表示衷心感谢!

教材得以出版还要感谢重庆大学出版社外语分社的大力支持。

由于编者水平所限,教材难免有错漏之处,敬请广大专家和读者批评指正。

编者

2014年9月

目录

บทที่ ๑	คุณสมบัติของคนไทย	1
บทที่ ๒	ฉันอยากเป็นแสงแดด.....	5
บทที่ ๓	ผู้ชนะใจตนเอง.....	9
บทที่ ๔	อยู่ที่ไหนจึงจะมีสุข.....	13
บทที่ ๕	การสร้างตนเอง	18
บทที่ ๖	ปล่อยนกปล่อยปลา.....	22
บทที่ ๗	ผลไม้ไทย	26
บทที่ ๘	คอมพิวเตอร์ทำงานได้อย่างไร	30
บทที่ ๙	สุราเมรัย	34
บทที่ ๑๐	ผลแห่งความดี	38
บทที่ ๑๑	ป่าพรุผืนสุดท้ายของประเทศไทย	43
บทที่ ๑๒	รักชาติ	50
บทที่ ๑๓	ว่องไว.....	57
บทที่ ๑๔	ไข่และไก่ อาหารเพื่อสุขภาพ.....	62
บทที่ ๑๕	ระบบสื่อสารในปัจจุบัน.....	68
บทที่ ๑๖	หนองคายถิ่นไทยลาว.....	73
บทที่ ๑๗	เขื่อน	78
บทที่ ๑๘	งานฝีมือของแม่	84
บทที่ ๑๙	เที่ยววัดเฉลิมพระเกียรติ	90
บทที่ ๒๐	ชีวิตผู้คนริมน้ำ	97
บทที่ ๒๑	สวนสมุนไพรของพ่อ	103
บทที่ ๒๒	คำห่อเมืองโบราณมหัศจรรย์	110
บทที่ ๒๓	ดินแดนแห่งนกยูง	116

บทที่ ๑

คุณสมบัติของคนไทย

ตอนบ่าย ครูไพลินเดินเข้ามาในห้องเรียน หวบน้ำชั้นบอกนักเรียนทำความเคารพ นักเรียนชายยืนตรง นักเรียนหญิงกราบลงบนโต๊ะ ครูไพลินทักทายนักเรียนแล้วเอากะดาษที่ถือมาไปติดไว้บนป้ายข้างกระดานดำ ในกระดาษมีตัวหนังสือเรียงกันเป็นระเบียบ และถามว่าใครอ่านได้บ้าง นักเรียนหลายคนลองอ่าน แต่ไม่มีใครอ่านได้ครบทุกบรรทัด “นักเรียนคงอ่านได้ไม่ครบทุกคำ เพราะบางคำยากและยังไม่ได้เรียน” ครูไพลินพูด “คอยฟังนะ ครูจะอ่านให้ฟัง รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นคุณสมบัติของคนไทย” เมื่ออ่านจบแล้ว ก็อ่านซ้ำๆให้นักเรียนอ่านตามดวงแก้วว่า “เป็นคำสั่งของโรงเรียนหรือคะ” “ไม่ใช่คำสั่งคะ และไม่ได้เป็นข้อบังคับด้วย แต่เป็นคำเตือนใจให้รักประเทศชาติ” ครูไพลินพูด “นักเรียนอ่านแล้วเข้าใจอย่างไร” นักเรียนหลายคนช่วยกันตอบ นักเรียนตอบได้หลายคน แต่ยังไม่ค่อยถูกต้อง ครูไพลินจึงรูปภาพที่เตรียมมาให้ให้นักเรียนดูและอธิบายว่า “ชาติเปรียบเสมือนครอบครัวใหญ่ ศาสนาคือคำสั่งสอนที่เรานับถือและปฏิบัติตาพระมหากษัตริย์คือที่รวมกำลังใจของคนไทย บางที่เราเรียกว่าพระเจ้าแผ่นดิน หรือในหลวง ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งมีค่าที่คนไทยต้องช่วยกันรักษาไว้ เราจึงพูดว่าคุณสมบัติของคนไทย คือรู้จักรักษาสິงที่มีค่า” “ถ้าอย่างนั้น เด็กๆทุกคนจะต้องรักชาติ นับถือศาสนา และรักพระมหากษัตริย์ด้วยใช่ไหมคะ” ดวงแก้วถาม “ใช่ค่ะ” ครูไพลินตอบและชมว่า ดวงแก้วฉลาดมาก ครูไพลินถามต่อไปว่า “ใครรู้บ้างว่า รักแล้วจะทำอย่างไร” ปิติบอกว่า โตขึ้นจะเป็นทหาร เวลารบกันจะได้ยิงปืนป้องกันประเทศ มานีจะเป็นครู สอนเด็กให้รู้หนังสือ หูใจจะเป็นหมอรักษาคคน

ครูไพลินบอกให้นักเรียนทราบ ว่า ไม่ต้องรอนจนโตก็รักชาติได้ เมื่อยังเล็กอยู่ ควรทำตัวให้เป็นเด็กดี สุภาพเรียบร้อย ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่และครู ก็แสดงว่ารักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ พอโตขึ้นก็ทำงานมีอาชีพ เป็นการช่วยชาติบ้านเมืองได้ ใครที่ไม่ทำเช่นนั้นก็ไม่ใช่ว่าคนไทย เพราะไม่มีคุณสมบัติของคนไทย

คำศัพท์และวลี

คุณสมบัติ 品德、美德

หัวหน้าชั้น 班长

เคารพ 尊重、尊敬

กราบ 跪拜

ทักทาย 打招呼、寒暄

กระดานดำ 黑板

ตัวหนังสือ 文字

ครบ 齐备、齐全

บรรทัด 行

ชาติ 国家

ศาสนา 宗教

พระมหากษัตริย์ 国王

คำสั่ง 教导；校训

บังคับ 强制、强迫

เตือนใจ 告诫、劝告

ถูกต้อง 正确

ชู 举、抬高

อธิบาย 解释、讲解

เปรียบเสมือน 如同、好像

นับถือ 尊敬；信奉

ปฏิบัติ 执行、做

พระเจ้าแผ่นดิน 国王

ในหลวง 国王、皇上

รักษา 维护、保护；治疗

ทหาร 军人

รบ 战争、战斗

ปืน 枪

ป้องกัน 保卫；防御

สุภาพเรียบร้อย 彬彬有礼、斯文

อาชีพ 职业

คำถามท้ายบท

๑. เมื่อหัวหน้าชั้นบอกทำความเคารพ นักเรียนปฏิบัติต่อครูไพลินอย่างไร
๒. คุณสมบัติของคนไทยคืออะไร
๓. ชาดีคืออะไร
๔. ศาสนาคืออะไร
๕. พระมหากษัตริย์คืออะไร
๖. คนไทยเรียกพระมหากษัตริย์ว่าอะไรได้บ้าง
๗. เมื่อโตขึ้น ปิติ มานี และซูใจ อยากเป็นอะไร
๘. ครูไพลินแนะนำให้เด็กๆ ปฏิบัติตัวอย่างไร

บทอ่านเสริม

กรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย เป็นศูนย์กลางของการบริหารงานของรัฐบาล เป็นศูนย์กลางความเจริญของประเทศ ทั้งด้านการค้า การคมนาคม และการศึกษา เมื่อกรุงเทพฯ มีความเจริญ ความสะดวกสบายย่อมมีมากขึ้น ผู้คนจากจังหวัดต่างๆ จึงพากันหลั่งไหลเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่มาเพื่อประกอบอาชีพ บ้างก็มาท่องเที่ยว การที่เป็นเมืองใหญ่มีคนหนาแน่นมากจึงก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา เช่น การจราจรติดขัด มีการลักขโมย เป็นต้น ดังนั้น รัฐบาลจึงพยายามกระจายความเจริญไปสู่จังหวัดต่างๆ เพื่อให้มีความเจริญทัดเทียมกับกรุงเทพฯ คนในจังหวัดต่างๆจะได้อยู่ในท้องถิ่นของตน จะได้มีความสะดวกสบายและความสุขเช่นกัน

❖ คำศัพท์และวลี

ศูนย์กลาง 中心

บริหาร 管理

รัฐบาล 政府

คมนาคม 交通

สะดวกสบาย 便利

หลังไหล 流入

หนาแน่น 稠密

การจราจร 交通

ลักขโมย 偷盗

กระจาย 分散

ทัดเทียม 相当于、等同于

บทที่ ๒

ฉันอยากเป็นแสงแดด

วันหนึ่งในฤดูใบไม้ผลิ ท่ามกลางสายลมพัดเย็น คุณป้าคนหนึ่งเดินไปยังลานท้ายหมู่บ้านเพื่อดูแลกระถางดอกไม้ ที่นั่นมีกลุ่มเด็กๆ อายุราวห้าขวบเล่นหม้อข้าวหม้อแกงกันอยู่

คุณป้าย้อนรำลึกถึงวัยเด็กของตนเองอย่างสุขใจ เมื่อมองดูเด็กๆ นั่งจับกลุ่มกันเล่าถึงความฝันของตัวเอง

“เราจะเป็นครู”

“เราจะเป็นคนขับเครื่องบินลำใหญ่ๆ บินอยู่บนฟ้า”

เด็กๆ ต่างแย้งกันเล่าความฝันของตน แต่มีเด็กอยู่คนหนึ่งนั่งเงียบๆ ทำท่าลังเล เหมือนจะพูดดีไม่พูดดี

“นี่ แล้วเธอล่ะอยากเป็นอะไร” เพื่อนๆ เริ่มซัก เมื่อเห็นเขานั่งเฉยๆ ไม่ยอมพูดอะไรออกมาสักที

คุณป้ายิ้ม แล้วบอกเด็กคนนั้นว่า

“เอ้าหนู บอกเพื่อนเร็ว เพื่อนๆ รออยู่”

เด็กน้อยทำท่าคิดอยู่ชั่วครู่ แล้วดูเหมือนจะคิดอะไรออก เขาวางไปที่กำแพงด้านที่มีแสงแดดส่องลงมา

“เราจะเป็นแสงแดด พวกเธอมาตรงนี้สิ ตรงนี้ अच्छ์”

เพื่อนๆ งงกับอาการลูกลี้ลูกลกของเด็กคนนั้น แล้วทุกคนก็หัวเราะออกมาพร้อมๆ

กับวิ่งกรูไปอื่นข้างๆ เขา

“อืม อุ่นดี”

เด็กทั้งกลุ่มยืนฟังกำแพงตรงที่มีแสงแดดอุ่นๆ ส่องลงมา คุกกันไปอีกสักพักหนึ่ง ก่อนที่จะแยกย้ายกันกลับบ้านไปที่ละคนสองคน

เด็กคนที่อยากเป็นแสงแดด ตั้งท่าจะกลับบ้านเหมือนกัน

คุณป้าร้องเรียกเด็กคนนั้นเอาไว้ แล้วหยิบส้มที่ติดตัวมาด้วยออกมาแบ่งกันกิน

คุณป้าถามว่า

“หนู ทำไมอยู่ถึงอยากเป็นแสงแดดละ”

เด็กน้อยก้มหน้าพูดอายๆ

“ก็ยายหนูขายผักอยู่ที่ตลาด แล้วตรงที่ยายนั่งนะ มันมีเงาบังไม่ค่อยโดนแดด หนูไม่ชอบที่แสงแดดส่องมาให้ยายหนูแค่แป๊บเดียว แล้วก็ย้ายไปส่องที่อื่น ถ้าหนูเป็นแสงแดดเองนะ หนูจะส่องให้ยายทั้งวันเลย ยายหนูจะได้อุ่นๆ”

ทุกคนเห็นใหม่ว่าเพื่อนตัวน้อยของเรามีใจโอบอ้อมอารี

คนที่เหมือนกับแสงแดด

คนที่คอยเป็นแสงส่องสว่างให้ผู้ที่กำลังหนาวเหน็บ

คนที่ทำเช่นนี้ได้ย่อมเป็นคนจิตใจดี

ลองคิดถึงสิว่า เราเป็นคนแบบไหนกับเพื่อนๆ หรือคุณพ่อคุณแม่

เราเป็นคนที่เหมือนแสงแดดหรือเปล่า เป็นคนที่มีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใสในสายตาผู้อื่น หรือว่าเป็นคนหน้ามู๋ มีแต่รอยขบขันบนใบหน้า

คำศัพท์และวลี

ลาน 场地、空地

กระถาง 花盆

ขวบ 岁 (用于十二周岁以下儿童)

หม้อ 锅

ย้อน 折回、回溯

รำลึก 回忆、记忆

ลำ 架 (飞机)

แย่ง 抢夺、争夺

เงียบ 静、安静

ท่า 样子

ลังเล 犹豫、踌躇

ชั่วคราว 一会儿、片刻

ง 迷惑、困惑

ถูกลี้ถูลน 匆促、急忙

กรู 蜂拥、簇拥

อุ่น 温暖、暖和

แป๊บ 片刻、一会儿

พึ่ง 偎、倚

ร้องเรียก 叫唤、呼唤

ส้ม 桔、橙

อาย 害羞、腼腆

เงา 影、阴影

โดน 遭、受

คำถามท้ายบท

๑. คุณป้าเดินไปลานท้ายหมู่บ้านเพื่ออะไร
๒. เด็กๆกำลังทำอะไรอยู่ที่ลานท้ายหมู่บ้าน
๓. ความฝันของเด็กๆ มีอะไรบ้าง
๔. ทำไมเด็กน้อยถึงอยากเป็นแสงแดด
๕. ยายของเด็กน้อยทำอะไรอยู่ที่ตลาด

บทอ่านเสริม

วิตามินบำรุงใจ

ความรักที่จริงใจ เป็นความรักที่ไม่หวังผลตอบแทนใดๆ ความรักที่เล่าให้ฟังจึงทำให้ประตูสวรรค์เปิดได้

เรื่องที่จะเล่าต่อไปคือ เรื่องของคุณหมอพากก็ย ผู้มีความรักอันประเสริฐยิ่ง

คุณหมอพากียอ เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลที่เมืองพุซาน โรงพยาบาลแห่งนี้มีคนไข้ยากจนเข้ามาขอรับการรักษามากมาย

สาเหตุที่มีคนไข้อนาถาเข้ามามากมายเช่นนี้ เป็นเพราะเมื่อคนไข้ไม่มีเงินรักษาค่าพยาบาล คุณหมอพากียอก็จะหักเงินเดือนตัวเอง เพื่อช่วยเหลือคนเหล่านั้นอยู่เสมอๆ

อยู่มาวันหนึ่ง มีเด็กหนุ่มเข้ามาหาคุณหมอด้วยน้ำตาคลอเบ้า ทำทีดูเหมือนมีเรื่องอัดอั้นตันใจ คุณหมอพากียอเฝ้าถามว่ามีปัญหาอะไร เด็กหนุ่มจึงเล่าความทุกข์ใจให้ฟัง

“เมื่อวานแม่ของผมเข้ารับการผ่าตัดจนปลอดภัย แต่ว่าเรามีความสุขได้รู้เพียงก็ต้องกลุ้มใจอีกครั้ง เพราะตอนนี้เราไม่มีเงินค่ารักษาคับ” น้ำตาเด็กหนุ่มไหลออกมาไม่ขาดสาย

คุณหมอพากียอจับมือเด็กหนุ่มไว้นั่นแล้วพูดว่า

“พูดเบาๆ ก็ได้ เด็กคนอื่นได้ยินเข้า... ผมคงแก้ปัญหารื่องเงินให้ไม่ได้ เอาอย่างนี้ คุณบอกเวลาที่คุณกับแม่จะออกจากโรงพยาบาลให้ผมรู้ เด็กผมจะไปแอบเปิดประตูหลังโรงพยาบาลไว้ให้”

คุณหมอไปเปิดประตูหลังโรงพยาบาลเอาไว้ตามนัด เด็กหนุ่มร้องไห้ด้วยความตื้นตันใจ พาแม่ออกไปได้ด้วยสำนึกในบุญคุณของคุณหมอพากียอ พ่อพระของคนยาก

ความรักคือ จิตใจที่ดีงาม อบอุ่น และไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ

❖ คำศัพท์และวลี

ตอบแทน 回报

สวรรค์ 天堂

ประเสริฐ 博大、富裕

โรงพยาบาล 医院

รักษา 治疗

สาเหตุ 原因

อนาถา 无依无靠

น้ำตาคลอเบ้า 眼泪汪汪

อัดอั้นตันใจ 苦恼、烦心

เฝ้า 开口

ความทุกข์ใจ 痛苦

ผ่าตัด 做手术

ขาดสาย 断线

ตื้นตันใจ 深受感动, 激动得说不出话来

สำนึก 思想、内心

บทที่ ๓

ผู้ชนะใจตนเอง

น้อยอายุ ๑๐ ขวบ โต้งอายุ ๑๑ ขวบ น้อยกับโต้งอยู่บ้านใกล้กัน เป็นนักเรียนโรงเรียนเดียวกัน เห็นวันอาทิตย์วันหนึ่ง น้อยเห็นโต้งกำลังกินไอศกรีมแท่งอย่างเอร็ดอร่อย

“แม่ให้เงินเธอมาซื้อไอศกรีมหรือ” น้อยถาม

“เธออยากรู้ใหม่ว่าฉันได้เงินมาจากไหน” โต้งถาม

น้อยพยักหน้า โต้งจึงพูดต่อไปว่า “แม่ลืมกระเป๋าสดางค์ไว้บนโต๊ะ ฉันเลยหยิบเงินของแม่มา ๑๐ บาท”

น้อยทำตาโตแล้วพูดว่า “เธอก็ขโมยเงินแม่นะซี ถ้าแม่ของเธอรู้จะอย่างไร”

“ใครว่าฉันขโมย ฉันเพียงแต่หยิบเงินของแม่มาโดยไม่ได้ขอเท่านั้นเอง แล้วเธออย่าพูดไปล่ะ” โต้งบอก

น้อยนั่งเงียบแล้วเดินกลับบ้าน เขารู้สึกไม่สบายใจที่โต้งทำเช่นนั้น เขาไม่เคยคิดว่าจะขโมยของของใคร และจะไม่ขโมยเงินของแม่อย่างแน่นอน การขโมยเป็นสิ่งชั่วร้ายมาก

หลายวันต่อมา เมื่อน้อยกลับจากโรงเรียน เขาเห็นกระเป๋าสดางค์ของแม่วางอยู่บนโต๊ะ

“เธอไม่เอากินไอศกรีมบ้างหรือ” มีเสียงเสียงหนึ่งกระซิบถามน้อย

“เอากินจ๊ะ” น้อยพูดเพิ่ม

“ทำไมเธอไม่หยิบเงินในกระเป๋าของแม่ไปซื้อไอศกรีมล่ะ” เสียงนั้นถามน้อยอีก

“ฉันไม่กล้า” น้อยพึมพำ

“ไม่มีใครเห็นหรอกน่า” เสียงนั้นพูดอีก

น้อยเดินไปหยิบกระเป๋าตังค์ของแม่ เขาเปิดดูเห็นธนบัตรใบละสิบบาทหลายใบ

“ฉันจะหยิบดีหรือไม่หนอ ถ้าฉันหยิบไปก็แสดงว่าฉันขโมยเงินเหมือนโด่งละซี” น้อยคิดในใจ

น้อยยืนคิดอยู่นาน “หยิบซิ สิบบาทเท่านั้น แม่ไม่รู้หรอก ไอศกรีมอร่อยนะ”

เขากำลังจะหยิบเงินสิบบาทจากกระเป๋าของแม่ “เป็นบาป เป็นบาป เป็นบาป เป็นบาป ช่างชั่วร้ายมาก ขโมยเงินแม่” เสียงหนึ่งดังขึ้นในใจของน้อย

“คนขี้ขโมย คนทำชั่ว คนไม่น่าคบ” มีเสียงอีกหลายเสียงดังขึ้นในใจของน้อย

ในที่สุดน้อยก็วางกระเป๋าของแม่ไว้บนโต๊ะอย่างเดิม เขานึกถึงคำอบรมสั่งสอนของพ่อแม่และครูว่า การขโมยเป็นสิ่งไม่ดี เขายึดด้วยความภูมิใจและเป็นสุขที่ชนะใจตนเองได้ เขาชนะความคิดชั่วร้าย ผู้ชนะใจตนเองได้ย่อมชนะสิ่งทั้งปวง น้อยบอกตัวเองว่า เขาควรไปขอเงินแม่ดีกว่าขโมยเงินของแม่

คำศัพท์และวลี

เอร็ดอร่อย 津津有味

พยักหน้า 点头

กระซิบ 耳语

พึมพำ 呢喃

ธนบัตร 钞票

อบรม 教育

ภูมิใจ 自豪

ทั้งปวง 全部

คำถามท้ายบท

๑. ได้เงินจากไหนมาซื้อไอศกรีม
๒. น้อยรู้สึกอย่างไรต่อการกระทำของโต้
๓. น้อยหยิบกระเป๋าสตางค์ของแม่มาเปิดดูหรือไม่
๔. เพราะเหตุใดน้อยจึงนำเอากระเป๋าสตางค์ของแม่ไปวางไว้ที่เดิม
๕. น้อยบอกกับตัวเองว่าอย่างไร

บทอ่านเสริม

ประตูเข้าสวรรค์

ประตูบานหนึ่งเป็นประตูเข้าสวรรค์ คนที่จะผ่านเข้าไปได้ต้องเป็นคนดีและมีคุณธรรมเท่านั้น

เด็กสาวคนหนึ่งพยายามที่จะเข้าประตูบานนั้นให้ได้ แต่ประตูสวรรค์ไม่ยอมเปิด เด็กสาวจึงไปหาขามเฒ่าประตู แล้วถามว่า

“คุณน้าคะ หนูจะต้องทำอย่างไรบ้างถึงจะเข้าสวรรค์ได้?”

ขามเฒ่าประตูบอกว่าจะสอนวิธีให้แก่เด็กสาวคนเดี๋ยวนั้น พร้อมกับเปิดเผยว่า

“กุญแจไขเข้าประตูบานนี้ มีไว้ให้คนที่ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความรักจริง ๆ เท่านั้น”

ระหว่างเดินย้อนกลับมาทางเดิม เด็กสาวเจอขอทานแก่ๆ คนหนึ่งเธอจึงให้ทานไป แล้ววิ่งกลับไปหาขามเฒ่าประตูสวรรค์เพื่อขอกุญแจ ขามเฒ่าประตูปฏิเสธว่า ยังให้กุญแจไม่ได้

เด็กสาวเดินกลับบ้านอย่างหมดแรงและสิ้นหวัง ระหว่างทางเธอเห็นหมาน้อยตัว

หนึ่งล้มลงตรงหน้า มันคงโดนกับดักมา ที่ขาจึงมีแผลลึกจนเดินไม่ถนัด

แม้จะต้องรีบกลับบ้าน แต่ด้วยความสงสารหมาน้อย เธอจึงแะเอาผ้าเทปพันขาให้หมา และพยายามดูแลอย่างเอาใจใส่

เด็กสาวสงสารหมาน้อยจนหยดน้ำตาอุ่นๆ ไหลออกมา เธอเงยหน้าขึ้นเพื่อจะเช็ดน้ำตา จึงเห็นยามเฝ้าประตูสวรรค์มายืนอยู่ตรงหน้า แล้ววางกุญแจลงในมือของสาวน้อยเงียบๆ

สาวน้อยตกใจ กล่าวออกไปว่า

“คุณน้าคะ หนูไม่ได้ช่วยหมาตัวนี้เพราะหวังจะได้กุญแจหรรณาคะ”

ยามเฝ้าประตูยิ้มด้วยความเมตตา ลูบผมสาวน้อยเบาๆ แล้วพูดว่า

“กุญแจประตูเข้าสวรรค์มีไว้ให้แก่คนที่มิจิตใจดีงาม เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความจริงใจ และไม่คิดใจจําในสิ่งที่ดีที่ได้กระทำไป”

❖ คำศัพท์และวลี

คุณธรรม 道德、德行

ยามเฝ้า 守卫、守门人

เปิดเผย 透露

กุญแจ 钥匙

ไข 开、转动

ปฏิบัติ 履行、实行、执行

ย้อนกลับ 返回

ขอทาน 乞丐

ปฏิเสธ 拒绝

สิ้นหวัง 失望

ล้มลง 摔倒

โดน 遭受、挨、被

ดัก 猎捕

แผล 伤口、伤痕

สงสาร 可怜

แะ 顺便

เทป 胶布

พยายามดูแล 护理、照顾

เอาใจใส่ 真心的、悉心的

เงย 抬、仰

เช็ด 擦、抹

เงียบ 静静地

ตกใจ 吓到

เมตตา 慈祥

บทที่ ๔

อยู่ที่ไหนจึงจะมีสุข

ปีนี้อากาศค่อนข้างจะแห้งแล้ง น้ำในลำธารที่ไหลผ่านหมู่บ้านแห้ง ดินไม่ใหญ่ๆที่อยู่ตามเชิงเขาหลังหมู่บ้าน ซึ่งแต่ก่อนเคยเขียวชอุ่มและหนาทึบ บัดนี้ถูกตัดจนบางตา พ่อของปรีชาเคยบอกว่า พื้นที่เชิงเขาเป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่านานาชนิดอาศัยอยู่มาก เช่น ชะนี ค่าง นก กระเจง เป็นต้น ลำธารที่ไหลผ่านหมู่บ้านก็มีปลาว่ายแหวกไปมา ส่วนป่าลึกด้านหลังเขาก็มีสัตว์ใหญ่ๆ เช่น กวาง หมี เสือ กระตัง เป็นต้น ปรีชาจำได้ว่าครูเคยสอนนักเรียนในชั้นว่า ถ้าป่าไม้ถูกทำลายจะทำให้ฝนแล้งน้ำในแม่น้ำลำธารจะแห้งเหือด เหตุนี้กระมังน้ำในลำธารปีนี้จึงแห้งว่าทุกปี อากาศก็ร้อนและแห้งแล้ง ข้าวในนาปีนี้ไม่งามเหมือนปีก่อนๆ แม่พูดกับพ่อว่า ปีนี้คงได้ข้าวน้อยมาก อาจไม่พอกินตลอดปี สีหน้าของแม่ไม่ค่อยสบายใจนัก แม่เป็นทุกข์และกังวลว่า ถ้าได้ข้าวน้อย ครอบครัวย่อมจะได้รับความเดือดร้อน ปรีชาสงสารพ่อ เพราะเห็นพ่อทำงานหนักมากขึ้น พ่อต้องไปรับจ้างทำงาน พ่อต้องออกจากบ้านแต่เช้า กลับบ้านค่ำมืดทุกวัน พ่อบอกว่า ถ้าพ่อมัวแต่มองมืองอเท่า ลูกๆของพ่อก็จะลำบาก

วันหนึ่งพ่อบอกแม่ว่า ป้าสมพรซึ่งเป็นพี่สาวแท้ๆของพ่อจะขอหลานคนใดคนหนึ่งไปอยู่เป็นเพื่อน เพราะป้าไม่มีลูก ป้าขอปรีชา หรือธานี หรือวิระก็ได้ พ่อกับแม่ปรึกษากันแล้ว จึงบอกปรีชาว่า พ่อจะให้ปรีชาไปอยู่เป็นเพื่อนป้าที่ในเมือง เพราะปรีชาโตแล้วและช่วยตัวเองได้มากกว่าน้อง

เช้าวันต่อมา พ่อพาปรีชาไปหาป้าสมพรที่สถานีขนส่ง มีรถโดยสารจอดรอผู้โดยสาร

พ่อไปซื้อตัวรถโดยสารแล้วพาปรีชาขึ้นรถ วันนี้ปรีชารู้สึกไม่สดชื่นเลย มีแต่ความว้าเหว่ และใจหายที่จะต้องจากพ่อ จากแม่และน้องไปอยู่กับป้า ถึงแม้ว่าปรีชาจะรักป้าสมพร เพราะป้าใจดี แต่ปรีชาจะต้องจากแม่ จากน้องที่เคยวิ่งเล่นด้วยกัน น้ำตาของปรีชาเอ่อขึ้นมา พ่อมองปรีชาและยิ้มให้อย่างเข้าใจในความรู้สึกของเขา

“โชคคินะลูก แล้วพ่อจะหมั่นไปหา” เสียงพ่อพูดขึ้น ปรีชายิ้มให้พ่อทั้งน้ำตา

“ครับพ่อ” ปรีชาตอบ

รถโดยสารวันนี้ค่อนข้างแน่น มีผู้โดยสารขึ้นกลางทางมาก บางคนต้องยืนมาในรถ เมื่อรถเข้ามาในเมือง ถนนหนทางกว้างใหญ่ แต่รถติดแน่นขนัด กว่าจะมาถึงบ้านป้าสมพร ปรีชาอ่อนเพลียมาก เพราะไม่เคยเดินทางไกลๆ บ้านของป้าสมพรเป็นบ้านสองชั้น หน้าบ้านเปิดเป็นร้านตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ป้าสมพรเป็นผู้มีฝีมือตัดเย็บเสื้อผ้า และเป็นคนใจดี เอาใจลูกค้าเสมอ ทำให้มีลูกค้ามาตัดเย็บเสื้อผ้ามามาก

ปรีชามาอยู่กับป้าสมพรหลายวันแล้ว ป้าพาเขาไปเรียนหนังสือที่โรงเรียนไม้ไผ่ไกล จากบ้านป้านัก ป้าบอกปรีชาว่าเรียนที่โรงเรียนใกล้บ้านดีกว่าเรียนที่โรงเรียนอยู่ไกลๆ ถ้าโรงเรียนอยู่ไกล ปรีชาจะต้องออกจากบ้านแต่เช้า มิฉะนั้นจะไปโรงเรียนไม่ทัน เพราะรถบนท้องถนนติดมาก คว้นพิจาการรถก็มาก ปรีชาจะเรียนหนังสือด้วยความอ่อนเพลีย ปรีชาเห็นด้วยกับคำพูดของป้าสมพร เพราะวันที่ปรีชามาหาป้า เขารู้สึกอ่อนเพลียจากการเดินทางที่รถบนท้องถนนติดมาก

ปรีชาคิดว่า สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเรานี้ล้วนแต่เกิดจากฝีมือมนุษย์ทั้งสิ้น มนุษย์ควรจะรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างไร จึงจะทำให้มนุษย์อยู่อย่างมีความสุข

คำศัพท์และวลี

ลำธาร 小溪、山涧

เชิง (山) 脚

เขียวขุ่น 苍翠、青翠

หนา 密、稠

ทึบ 密、密实

บัดนี้ 现在、此时

อุดมสมบูรณ์ 丰富、富饶、肥沃

ชะนี 长臂猿